YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS (laajennettu toinen jaosto)

4 päivänä helmikuuta 2004 *

Asiassa T-14/00,

Coöperatieve Aan- en Verkoopvereniging Ultestraten, Schimmert en Hulsberg BA,kotipaikka Ulestraten (Alankomaat), ja 143 muuta kantajaa, joiden nimet on mainittu tämän määräyksen liitteessä, edustajanaan aluksi asianajaja G. van der Wal ja sittemmin asianajaja L. Parret, prosessiosoite Luxemburgissa,

kantajina,

joita tukee

Alankomaiden kuningaskunta, asiamiehenään aluksi M. Fierstra ja sittemmin H. G. Sevenster,

väliintulijana,

* Oikeudenkäyntikieli: hollanti.

vastaan

Euroopan yhteisöjen komissio,asiamiehinään aluksi H. Speyart ja G. Rozet sekä sittemmin Rozet ja H. van Vliet, prosessiosoite Luxemburgissa,

vastaajana,

jossa kantajat vaativat valtiontuesta, jonka Alankomaat aikoo toteuttaa Saksan rajan tuntumassa sijaitsevien 633 alankomaalaisen huoltamon hyväksi, 20 päivänä heinäkuuta 1999 tehdyn komission päätöksen 1999/705/EY (EYVL L 280, s. 87) osittaista kumoamista,

EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN (laajennettu toinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja J. Pirrung sekä tuomarit V. Tiili, A. W. H. Meij, M. Vilaras ja N. J. Forwood,

kirjaaja: H. Jung,

on antanut seuraavan

määräyksen

Tosiseikat ja asian käsittelyn vaiheet

1 Valtiontuesta, jonka Alankomaat aikoo toteuttaa Saksan rajan tuntumassa sijaitsevien 633 alankomaalaisen huoltamon hyväksi, 20 päivänä heinäkuuta 1999 tehdyssä komission päätöksessä 1999/705/EY (EYVL L 280, s. 87; jäljempänä päätös) komissio toteaa, että Alankomaiden kuningaskunnan 450 alankomaalaiselle huoltamolle myöntämät tuet eivät sovellu yhteismarkkinoille eivätkä Euroopan talousalueesta 2 päivänä toukokuuta 1992 tehdyn sopimuksen (EYVL 1994, L 1, s. 3) toimintaan, ja määräsi jo myönnetyt tuet takaisin perittäviksi. Päätöksessä nimeltä mainittuihin huoltamoihin lukeutuvat Borrekuil BV, jonka kotipaikka on Beek (Alankomaat), sekä kantajat.

2 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 22.9.1999 saapuneella kirjelmällä Borrekuil, jota edusti asianajaja P. W. A. M. van Roy, nosti päätöksen johdosta kanteen. Kanne kirjattiin numerolla T-211/99.

3 Komissio teki kanteen osalta prosessiväitteen erillisellä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 16.12.1999 saapuneella asiakirjalla ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 114 artiklan nojalla. Borrekuil esitti huomautuksensa väitteen johdosta 3. ja 9.2.2000.

4 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 19.1.2000 saapuneella kirjelmällä kantajat nostivat EY 230 artiklan neljännen kohdan mukaisesti nyt käsiteltävänä olevan kanteen, jossa ne vaativat ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta kumoamaan päätöksen ainakin niitä koskevin osin.

5 Kirjallista menettelyä asioissa T-211/99 ja T-14/00 lykättiin 9.3.2000–13.6.2002 odotettaessa yhteisöjen tuomioistuimen tuomiota samanaikaisessa asiassa C-382/99, Alankomaat vastaan komissio.

6 Alankomaiden tasavalta toimitti ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 1.3.2000 väliintulohakemuksen, jossa se pyysi saada osallistua oikeudenkäyntiin tukeakseen kantajien vaatimuksia. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen laajennetun toisen jaoston puheenjohtaja hyväksyi tämän hakemuksen 3.10.2003 antamallaan määräyksellä.

7 Myös Borrekuil toimitti ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 19.6.2000 väliintulohakemuksen, jossa se pyysi saada osallistua oikeudenkäyntiin tukeakseen kantajien vaatimuksia. Väliintulohakemus on annettu tiedoksi asianosaisille yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen työjärjestyksen 116 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti. Asianosaiset eivät esittäneet huomautuksia hakemuksen johdosta niille tätä varten asetetussa määräajassa.

8 Laajennetun toisen jaoston puheenjohtaja siirsi Borrekuilin väliintulohakemuksen työjärjestyksen 116 artiklan 1 kohdan kolmannen alakohdan mukaisesti jaoston käsiteltäväksi.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

9 Borrekuil väittää, että sillä on perusteltu intressi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa nyt vireillä olevan asian ratkaisemiseen yhteisöjen tuomioistuimen perussäännön 40 artiklan toisen kohdan mukaan. Borrekuilin mukaan päätös koskee sitä samalla tavoin kuin eräitä kantajia. Näiden tapaan Borrekuil on yksilöity päätöksessä kuuluvaksi erääseen öljy-yhtiöön hintasääntelyn kautta kytkeytyvien vuokralaisina toimivien jälleenmyyjien ("company-owned/dealer operated" eli "Co/Do") ryhmään. Päätöksen mukaan 80 tähän ryhmään kuuluvaa huoltamoa Borrekuil mukaan lukien ovat saaneet lainvastaisesti tukea, joka päätöksessä määrättiin kyseisten öljy-yhtiöiden maksettavaksi takaisin. Borrekuililla on näin ollen ilman muuta intressi päätöksen kumoamiseen.

10 Tältä osin on muistettava, että yhteisöjen tuomioistuimen perussäännön 40 artiklan toisen kohdan mukaan, jota sovelletaan mainitun perussäännön 53 artiklan ensimmäisen kohdan mukaan asian käsittelyyn ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa, oikeus olla väliintulijoina on myös kaikilla niillä, jotka osoittavat, että yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saatetun asian ratkaisu koskee heidän oikeuttaan; tämä ei kuitenkaan koske jäsenvaltioiden keskinäisiä asioita, yhteisöjen toimielimien keskinäisiä asioita eikä jäsenvaltioiden ja yhteisöjen toimielimien välisiä asioita. Väliintulokirjelmässä saadaan esittää vain jonkun asianosaisen vaatimuksia tukevia vaatimuksia.

11 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan määräyksen käsite "asian ratkaisu koskee heidän oikeuttaan" on määriteltävä ottaen huomioon vain oikeusriidan kohde ja sen on katsottava tarkoittavan sitä, että nimenomaan vaatimuksia koskevan lopputuloksen eikä esitettyjen perusteiden tai väitteiden pitää vaikuttaa suoraan ja tosiasiallisesti asianomaisten etuihin. Asian ratkaisulla tarkoitetaan asiaa käsittelevältä tuomioistuimelta pyydettyä lopullista ratkaisua sellaisena kuin se voidaan ilmaista tuomiolauselmassa (asia 111/63, Lemmerz-Werke v. korkea viranomainen, määräys 25.11.1964, Kok. 1964, s. 835; yhdistetyt asiat 116/77, 124/77 ja 143/77, Amylum ym. v. neuvosto, määräys 12.4.1978, Kok. 1978,

s. 893, 7 ja 9 kohta; yhdistetyt asiat C-151/97 P(I) ja C-157/97 P(I), National Power ja PowerGen, yhteisöjen tuomioistuimen presidentin määräys 17.6.1997, Kok. 1997, s. I-3491, 51–53 ja 57 kohta; asia T-191/96, CAS Succhi di Frutta v. komissio, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen toisen jaoston puheenjohtajan määräys 20.3.1998, Kok. 1998, s. II-573, 28 kohta; asia T-138/98, ACAV ym. v. neuvosto, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen ensimmäisen jaoston puheenjohtajan määräys 3.6.1999, Kok. 1999, s. II-1797, 14 kohta ja asia T-15/02, BASF v. komissio, määräys 25.2.2003, Kok. 2003, s. II-213, 26 kohta).

12 Oikeuskäytännöstä käy myös ilmi, että on tehtävä ero niiden väliintulon hakijoiden, jotka osoittavat, että yksittäinen ratkaisu, joka annetaan kumottavaksi vaaditun tietyn toimenpiteen osalta, vaikuttaa asianomaisen etuihin suoraan, ja niiden väliintulon hakijoiden kesken, jotka osoittavat, että asian ratkaisu vaikuttaa heidän etuihinsa välillisesti heidän tilanteensa ja asianosaisen tilanteen samankaltaisuuden vuoksi (asia C-76/93 P, Scaramuzza v. komissio, määräys 15.11.1993, Kok. 1993, s. I-5715 ja I-5721, 11 kohta; yhdistetyt asiat T-97/92 ja T-111/92, Rijnoudt ja Hocken v. komissio, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen määräys 15.6.1993, Kok. 1993, s. II-587, 22 kohta; asia T-87/92, Kruidvat v. komissio, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen määräys 8.12.1993, Kok. 1993 s. II-1375, 12 kohta; em. asia CAS Succhi di Frutta v. komissio, määräyksen 28 kohta ja em. asia BASF v. komissio, määräyksen 27 kohta).

13 Tässä tapauksessa on ensinnäkin huomattava, että päävaatimuksinaan kantajat vaativat, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin "kumoaa [päätöksen] tai ainakin kumoaa sen 2 ja 3 artiklan siltä osin kuin niissä todetaan yhden kantajan (kantajien) osalta, että sitä, mitä kantaja on saanut (kantajat ovat saaneet) [kyseisen kansallisen] säännöstön perusteella, on EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua kiellettyä valtiontukea, ja/tai että kantajan (kantajien) on maksettava se takaisin, ja/tai että sitä, mitä kantajalla (kantajille) voidaan maksaa tai mitä sille (niille) tullaan maksamaan [kyseisen kansallisen] säännöstön perusteella, pidetään oikeudellisesti EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja kiellettynä tukena".

14 Toiseksi on huomattava, että kuten päätöksen sanamuodosta, perustelukappaleista ja varsinaisesta päätösosasta ilmenee, sitä on yhden ainoan päätöksen muotoon laadittuna julkaistunakin tarkasteltava nippuna 633 yksittäistapauk-

sessa tehtyjä päätöksiä, joissa tapauskohtaisen tarkastelun jälkeen todetaan ensinnäkin 183 sellaisen erillisen tuen soveltuvuus yhteismarkkinoille, jotka Alankomaiden kuningaskunta on tapauksittain myöntänyt näin monelle nimeltä mainitulle huoltamolle, ja toiseksi tämän jäsenvaltion 450 nimeltä mainitulle huoltamolle yksittäistapauksittain myöntämän tuen soveltumattomuus yhteismarkkinoille, ja määrätään tuen saajat maksamaan se takaisin. Päätös voidaan kumota vain niiden huoltamonpitäjien osalta, joiden nostamat kanteet on hyväksytty yhteisöjen tuomioistuimissa, ja päätös sitoo edelleen niitä huoltamonpitäjiä, jotka eivät ole nostaneet kumoamiskannetta (ks. vastaavasti yhdistetyt asiat C-238/99 P, C-244/99 P, C-245/99 P, C-247/99 P, C-250/99 P–C-252/99 P ja C-254/99 P, Limburgse Vinyl Maatschappij ym. v. komissio, tuomio 15.10.2002, Kok. 2002, s. I-8375, 100 kohta; asia T-227/95, AssiDomän Kraft Products ym. v. komissio, tuomio 10.7.1997, Kok. 1997, s. II-1185, 56 ja 57 kohta (tämä tuomio on kumottu muilta osin asiassa C-310/97 P, komissio v. AssiDomän Krafts Products ym., 14.9.1999 annetulla tuomiolla, Kok. 1999, s. I-5363) ja em. asia BASF v. komissio, määräyksen 31 kohta).

15 Kolmanneksi on korostettava, että jos se, jota nipusta yksittäisiä päätöksiä muodostuva päätös henkilökohtaisesti koskee, päättää nostaa kumoamiskanteen, yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi on saatettu vain ne päätöksen osat, jotka koskevat häntä. Sitä vastoin ne osat, jotka koskevat niitä muita, joita päätös henkilökohtaisesti koskee, ja joita ei ole riitautettu, eivät ole sen asian kohteena, joka on saatettu tuomioistuimen ratkaistavaksi (em. asia komissio v. AssiDomän Kraft Products ym., tuomion 53 kohta).

16 Näin ollen Borrekuililla on intressi siihen, että pääasian kantajien esittämät vaatimukset hyväksyttäisiin, vain siltä osin kuin tästä johtuva päätöksen osittainen kumoaminen, joka saisi kyseenalaiseksi tuossa päätöksessä tehtyjen toteamuksien aiheellisuuden häneen nähden, pakottaisi komission EY 233 artiklan mukaisesti lukemaan Borrekuilin päätöksen 2 ja 3 artiklassa tarkoitettujen vuokralaisina toimivien jälleenmyyjien joukkoon (ks. vastaavasti em. asia BASF v. komissio, määräyksen 34 kohta).

17 Edellä mainitussa asiassa komissio vastaan AssiDomän Kraft Products ym. annetun tuomion 56 ja 71 kohdasta käy selvästi ilmi, että yksittäisistä päätöksistä muodostuvaa päätöstä osittain kumottaessa EY 233 artikla ei merkitse sitä, että komission on niiden pyynnöstä, joita asia koskee, tarkasteltava uudelleen päätöksen laillisuutta siltä osin kuin päätös koskee henkilökohtaisesti muita kuin kantajaa.

18 Edellä 16 kohdassa tarkoitettu intressi ei tämän vuoksi ole sellainen, että asian ratkaisu koskisi suoraan ja tosiasiallisesti asianomaisen etua edellä 11 ja 12 kohdassa mainitussa oikeuskäytännössä tarkoitetulla tavalla, vaan enintään välillisesti ja mahdollisesti (ks. ex analogia em. asia BASF v. komissio, määräyksen 37 kohta).

19 Edellä todettuun ei vaikuta se, että Borrekuililla itsellään on itsenäinen kanneoikeus päätöksestä itseään koskevilta osin; tämä seikka on merkityksetön sen kannalta, onko Borrekuililla perusteltu intressi väliintuloon esillä olevassa oikeudenkäynnissä. Tältä kannalta merkityksetöntä on myös se, onko Borrekuil todella nostanut tällaisen kanteen, samoin kuin se, onko komissio tehnyt kanteen osalta prosessiväitteen.

20 Yksittäisistä päätöksistä koostuvan päätöksen kumoamista koskevan kanteen yhteydessä nimittäin niiden kumoamistuomion perustelujen huomioon ottamisella, joista ilmenevät yhteisöjen tuomioistuimen toteaman lainvastaisuuden täsmälliset syyt, pyritään ainoastaan määrittämään tuomiolauselmassa esitettyjen toteamusten täsmällinen merkitys. Kumoamistuomiossa esitetyn perustelun oikeusvoima ei voi ulottua niiden henkilöiden tilanteeseen, jotka eivät ole olleet asianosaisina oikeudenkäynnissä ja joihin nähden tuomiossa ei siis ole voitu ratkaista mitään (ks. em. asia komissio v. AssiDomän Kraft Products ym., tuomion 55 kohta).

21 Mahdollinen päätöksen kumoaminen kantajia koskevilta osin ei näin ollen ole omiaan puoltamaan Borrekuilin vaatimuksia. Toisaalta mahdollinen kantajien kumoamiskanteen hylkääminen ei myöskään olisi omiaan puhumaan Borrekuilin vaatimusten hyväksymistä vastaan.

22 Edellä esitetyn perusteella on katsottava, että väliintulointressiä, johon Borrekuil vetoaa, ei voida pitää sellaisena, että asian ratkaisun olisi katsottava koskevan suoraan ja tosiasiallisesti sen etua yhteisöjen tuomioistuimen perussäännön 40 artiklan toisessa kohdassa tarkoitetulla tavalla. Näin ollen Borrekuilin väliintulohakemus on hylättävä.

Oikeudenkäyntikulut

23 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 1 kohdan mukaan oikeudenkäyntikuluja koskeva ratkaisu annetaan tuomiossa tai määräyksessä, jolla asian käsittely päätetään. Nyt annettavalla määräyksellä päätetään asian käsittely Borrekuilin osalta, joten sen väliintulohakemukseen liittyvistä oikeudenkäyntikuluista on annettava ratkaisu.

24 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Työjärjestyksen 87 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaan jäsenvaltiot, jotka ovat asiassa väliintulijoina, vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan. Borrekuilin vaatimusta ei ole hyväksytty, mutta koska pääasian asianosaiset eivät ole esittäneet vaatimuksia tältä osin, kukin osapuoli vastatkoon omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIN (laajennettu toinen jaosto)

on määrännyt seuraavaa:

1) **Väliintulohakemus hylätään.**

2) **Asianosaiset vastaavat omista väliintulomenettelyyn liittyvistä oikeudenkäyntikuluistaan.**

Annettiin Luxemburgissa 4 päivänä helmikuuta 2004.

H. Jung

kirjaaja

J. Pirrung

jaoston puheenjohtaja